

„Legjobban a békére van szükségünk”

„Dicsőség a magasságban Istennek, és béke a földön a jóakarató embereknek!” (Lk 2,14), énekeljük és imádkozzuk a mennyi se-regektől körülvevett angyal ujjongó köszön-tését.

A béke ajándéka ezekben a napokban különösképpen sokat jelent nekünk, amikor az emberi békétlenség megannyi formáját tapasztaljuk életünkben, szűkebb környezetünkben, de az egész világban. Látjuk és tudjuk, hogy legjobban a békére van szükségünk. Sokszor talán megkísért a kételkedés, hogy kereszténységünk sikertelen kísérlet a béke megteremtésére, hiszen a sok Karácsony ünneplése után sincs béke a világban. És nincs béke a szívekben sem. Oly nagy szükség van arra a békére, amit Jézus Krisztus ígért nekünk: „Békességet hagyok rátok. Az én békémet adom nektek.” (Jn 14,27)

Izajás próféta erőteljes képekkel beszél arról, milyen lesz, amikor az eljövendő Mesiás elhozza a békét: „Akkor majd együtt lakik a farkas a bárányal, és a párduc együtt tanyázik a gödöllyel. Együtt legelésznek majd a borjú s az oroszlán, egy kisgyerek is elterelgetheti őket.” (Iz 11,6)

Eljövetelével Jézus Krisztus meghozta a békét. Ahol Jézus békéje kiárad, ott az emberi szívben megváltozik valami. Akkor az oroszlán-szívű és farkas-indulatú ember nem akarja többé bántani a gyengébbet. Ahol Jézus békéje megjelenik, ott a „farkasok” szelídek lesznek: nem irigylük azt, ami a másé, hanem adni és segíteni akarnak. Örülnek annak, ha a máséknak jól megy, örülnek mások gazdagságának és tehetségének.

„Ne féljete!”

„Az angyal pedig ezt mondta nekik: Ne féljete, mert íme, nagy örömet hirdetek nektek, amely az egész nép öröme lesz.” (Lk 2,10)

smét egy nehéz év áll a hátunk mögött. A világvárvány megpróbáltatásai mellett a szomszédságunkban pusztító háború okozta félelem is a mindennapjainkba gyűrűzött. Mindezeknek a valósága hozta az ijesztő bizonytalanságot, amivel a hónapok elé nézünk, aggódunk naponta, hogy lesz-e elegendő hitünk, erőnk és pénzünk megbirkózni azok kihívásaival.

Az ember két alapvető érzéssel érkezik a létezésbe, s minden érzés e kettő között mozog. A szeretet és a félelem elválaszthatatlanul tartozik minden emberhez. És íme, a körülöttünk és bennünk zajló történések a bizonytalanságot, a kételkedést, a szorongást, azaz a félelmet erősítik. Ezernyi miért és hogyan között vergődik az ember, egyre csak mozog az ingatag talaj talpunk alatt. Nem tudni, mennyit és hogyan tervezzünk előre. Félnünk.

Hamvas Bélával együtt rezdül a lelkem: szeretet nélkül őrvjög az ember. Őrvjög és retteg. A félelem állapotába süllyed. Amikor pedig ott vagyunk, olyankor megfosztjuk lelkünket a csodáktól, szemünket a látástól, lényünket a lélek mélységeitől, a hálától, a felébredéstől. És ekkor ébreszt, ekkor érint meg ismét az Isten, és mondja ezt az angyal: „Ne féljete!”

Ne féljete! – mondta Isten a kiválasztott prófétáinak, így szólt Ábrahámmal, üzente Ézsaiással, hangoztatta Jézus születésekor, jelentette ki húsvétkor, és így biztat minden embert ismét a Jézus születését ünneplő karácsonykor.

„Ne féljete, mert hirdetek néktek nagy örömet” – hallom az angyal hangját, s rádöbbenek, hogy minden nehézség, vergődés és félelem ellenére van örömhír is, van, miért hálát adni. Hálát tudok adni a jó Istennek, hogy minden megpróbáltatásban mögöttünk volt az elmúlt esztendőben.

Az első Karácsonykor Isten megmutatta, hogy Ő adja nekünk a békét, és ez a béke az emberi szívekben születik meg. Jézus Krisztusban látható és érthető karácsonyi ajándékot adott nekünk. Nem viselkedni tanít, hanem megváltoztat belülről. Aki összeköti életét Jézussal, azt Isten belülről változtatja meg. Az ilyen ember már nem haragszik, nem áll bosszút, nem sérteget, meg tud bocsátani.

Isten beleszületett ebbe a világba, hogy velünk legyen nehézségeinkben, félelmeinkben, kilátástalannak tűnő helyzeteinkben, és képessé tegyen minket a béke társadalmának építésére. Viszont nem feltehetőleg meg arról, hogy a béke mindig Isten ajándéka. Nélküle nincs béke. Kérjük a betlehemi Kisdedet, hogy költözzön szívünkbe. Töltsön el az Ő békességével, hogy mi is a békesség megvalósításának eszközei lehessünk. A Boldogságos Szűzanya, a Béke Királynője legyen közbenjárónk, hogy mi is az áldott béke hordozóivá válhassunk.

Karácsony ünnepén ezért imádkozunk és ezt kívánjuk minden kedves hívünknek, minden embernek, hogy mindannyian tiszta szívvel énekeljük az angyalokkal együtt: Dicsőség a magasságban Istennek, és béke a földön a jóakarató embereknek!

Kegyelemteljes karácsonyi ünnepet és áldott, boldog új esztendőt kívánunk főtisztelendő püspökönknek, kedves híveinknek és minden jóakarató embernek!

» KOVÁCS GERGELY

gyulafehérvári római katolikus érsek,
apostoli kormányzó

» KERESKES LÁSZLÓ

segédpüspök, általános helynök

Hálát adok, hogy elegendő erőt adott ahhoz, hogy együtt legyünk családjainkban és gyülekezeteinkben, hogy közösséget építsünk, és templomokat újítsunk fel, adakozzunk, egymáson segítsünk, önzetlenül enyhítsük a háború okozta szenvedéseket, tiszta lélekkel éljük meg ünnepeinket és közösségi alkalmainkat. Volt elegendő erőnk ahhoz, hogy Isten szemszögéből tekintsünk egymásra, és ennek fényében megértsük: Isten gyermekeiként egymás testvérei vagyunk, és saját magunkra is úgy tekintsünk, mint akik Isten számára is értékesek vagyunk.

Ne féljete, mert van örömhír! Mert a karácsony pontosan abba a dimenzióba emeli lényünket, ahol rádöbbenünk, hogy van értelme és lényege életünknek, van értelme tervezéseinknek, van célja szeretetünknek. A bajok nem fognak teljességgel megszűnni, a bizonytalanság érzése sem illan el teljes egészében, de Isten a jászolbölcső által, a kisdéd megszületésével, gondviselő jelenlétével képes lesz idén is a legjobb ényünk a felszínre hozni. Van örömhír, mert az, akinek születését ezen a napon ünnepljük, képes lesz minket megváltani és megváltoztatni. Az örömhír, hogy szelíd egyszerűsége, a jóban és igazban való bizodalma a figyelmünket a lényeg felé fordítja. Az örömhír, hogy tanításai kapaszkodók, élete erkölcsi mércénk, Isten látó tisztasága a mi szemléletünk is. Az örömhír, hogy a velünk született, bennünk növekvő jószág-hoz, hithez és reménységhez vele visszatálunk. Az örömhír, hogy bizva gondviselő jelenlétében lesz megoldás, lesz tisztánlátás, lesz reményteljes jövő.

Ennek megtapasztalására legyünk készek és nyitottak! Halljuk a szót, érintsen meg a biztatás, és emeljük életünket az Istenbe vetett bizalom magaslatára!

» KOVÁCS ISTVÁN

unitárius püspök

Helyet készíteni Jézusnak

„És szüle az ő elsőszülött fiát; és bepölylá őt, és helyezteté őt a jászolba, mivelhogy nem vala nékik helyük a vendégfogadó háznál.” (Lk 2,7)

A karácsonyi történet azzal kezdődik, hogy a fogadóban nem volt hely Jézus számára. Az, hogy neki istállóban kellett megszületnie, azért történt, mert sehol máshol nem volt hely a vajdó Mária számára. A próféták már régen mondták, hogy a Messiás Júda törzseéből fog származni, és Betlehemben fog megszületni. Erre emberileg nem sok esély volt, de Isten úgy rendezte, hogy az ígélet és a prófécia beteljesedjék. Ha Betlehemben kell megszületnie, akkor úgy fog történni. Ez Isten akaratát volt, ám az istállóban való megszületéshez az ember járult hozzá, ez emberi tényező volt. Ezen a karácsonyon az a kérdés: hol van vagy hol nincs hely Jézus számára?

Nemrég hatalmas visszhangot váltott ki Németországban és a nemzetközi sajtóban, hogy a német külügyminiszter utasítására eltávolították a keresztet Münster városának Béke-terméből. A politikus protokolláris okokra hivatkozva vétette le a feszületet a G7 gazdasági csúcstalálkozó idejére. A kereszt 482 éve része a teremnek, és arra még soha nem volt példa, hogy onnan elmozdítsák. A feszületnek nem volt helye többé a városházán.

A mai világban szinte minden átvette a vendégfogadónak a szerepét, és majdnem sehol sem látják már szívesen Jézust. Ma mindenkit és mindent el kell viselni, „tolerálni”, kivéve a Megváltót. Kevés hely van már számára a mindennapi beszédben. Kevés hely van számára a munkahelyeken, az iskolákban – nem is beszélve a politikáról.

Királyod érkezik hozzád

„Jer, tárjunk ajtót még ma mind! / A legnagyobb király van itt, / Kit Ūrnak vall a föld s az ég, / De mint Megváltó jó közénk, / Hogy hozzon békét, életet. / Jer, mondjunk neki éneket: / Ő, áldlak boldogan, / Őn alkotó Uram!” (EÉ 473/1)
„Örvendj nagyon, Sion leánya, ujjongj, Jeruzsálem leánya! Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas...” (Zak 9,9)

Kedves testvérem! A karácsony közeledtével sokan várják haza távol dolgozó, külföldön élő szeretteiket. Sokan vannak, akik ilyenkor minden egyebet félretesznek, és elindulnak hazafelé, s ha ma már ritka is az a pillanat, amikor körülülük a családi fészek asztalát, ilyenkor azért megtörténik. Sokan várnak, sokakra várunk. Akinek nincs távol élő családtagja, az is vár. Várja, hogy a közelben élők bekopogjanak ajtaján, meglátogassák, mert az ünnepi találkozás mégis kicsit más. Készülünk az együttlétekre, kiváltképpen ha valaki előre bejelentette az érkezését, a jövételét. A zakariási igében is egy bejelentés történt. Az ige előrevetíti, hogy jönni fog, érkezni fog valaki. A királyok Királya és uraknak Ura érkezik. Micsoda bejelentése ez az Istennek! Az a király, akiről az igében szó van, az Jézus Krisztus, Isten elsőszülött Fia, akiről évezredek keresztül ígéretek hangzottak el, de amely ígéretek kétezer évvel ezelőtt beteljesedtek. Ez a király elérkezett, és így immár nem ígérete az Istennek, hanem beteljesedett valóság. A király az első karácsonykor megszületett. A király megérkezett a világba – ez nyilvánvaló. Erről tanúskodnak az evangéliumok, erről szólnak ezredévek hitvallói; ezt ünnepljük karácsonykor: Jézus Krisztus földre érkezését. Az ige azonban nem általánosságban, hanem egészen személyesen szólít meg: „Királyod érkezik hozzád!” Személyesen hozzád, kedves Testvérem! Mindenkihez személyesen jön a király Jézus. Merthogy Ő nem birodalmak felett akart uralkodni, hanem az emberi szívekben – a tiedben, az

Sajnos a betlehemi gyermeket egyre kevesebb helyen fogadják szívesen. Néha még a mi életünkben sincs számára hely. Közülünk is sokan panaszkodnak, hogy „tele van az életük”, és már nem fér bele semmi. Tele vagyunk gondokkal, programokkal, s ezért még gyerekeinknek sem fér bele a sok tennivaló mellett a vallásóra. Nekünk pedig nincs időnk a vasárnapi istentiszteletre, közösségi alkalmakra. Így nem csoda, hogy Jézus idegen számunkra. Szinte zavaró, ha róla beszélnek, vagy ha ő szól hozzánk. Hány és hány családban ünnepelnek úgy, hogy karácsonykor még a nevét sem említik meg, Isten fia kívül reked otthonainkból.

Kedves testvéreim! Kérlek titeket, hogy e karácsonyon készítsetek Jézusnak egy kis helyet. Szoruljatok összebb, mert minden csak az ember akaratán múlik, és valójában mi döntjük el, mi a fontos és mi nem. Egyszer megkértem egy rabbit, mondja meg, hol lakik az igaz Isten. Ő a következőt válaszolta: ott, ahol befogadják, ahol legalább egy tenyérnyi hely adatik számára. Mert különös módon, ha befogadom az Urat, akkor nem szűkebb lesz a hely azzal, hogy ő oda-költözött, hanem tágasabb. S minél többen leszünk odabent és minél több testvérem van szív szerint, annál tágasabb lesz a hely.

A karácsony igazi öröme az, hogy az Isten befogadott bennünket, utánunk jött, hogy mi is hazajöhessünk. Halljuk meg ezt az örömhírt úgy, hogy forduljunk feléje, váljunk nyitottakká, elfogadókká, s tudjuk befogadni tiszta szívvel a felkínált kegyelmet, irgalmat és szeretetet. Isten áldjon meg bennünket!

» KATÓ BÉLA

erdélyi református püspök

enyémekben –, személyes életünkben akar Ūr lenni. És ezért jön ma is, 2022 adventjében is. Ez a jó hír: Jézus nemcsak egyszer jött el karácsonykor, valamikor a múltban, amire mi minden évben emlékezhetünk, hanem annyszor jön el, ahányszor egy szív megnyílik előtte, és Ūrként, királyként fogadják Őt. Az ige szavai szerint: „Királyod érkezik hozzád!” Személyesen tehozzád. Az elején azt írtam, hogy ilyenkor sokan várunk vendéget. Készülünk ilyen-olyan módon. A hozzánk érkező Jézus fogadására csak egy módon lehet készülni, Őt csak egyféleképpen lehet fogadni: őszinte és nyitott szívvel. A vendégeink az ünnep elteltével hazautaznak. Gazdagabbak vagyunk a találkozástól, tele vagyunk élményekkel, de ezek az életeinket alapvetően aligha változtatják meg, elutazásukkal talán még hiányérzetünk is van egy ideig, de aztán általában visszaáll a megszokott élet: várakozás, találkozás, elutazás, és ez így lesz életünk végéig. Jézus azonban nem futó látogatóként érkezik az ünnepre. A Király velünk akar maradni, az ünnep után is nálunk, velünk akar lakni, ezért maradjunk a helyünkön, ne lankadjunk, és legyünk készen a fogadására. Örvendj nagyon, sőt azt mondja: ujjongj. A te segítő, a te Megváltó, Jézus Krisztus érkezik. Örvendj hát nagyon, ujjongj, mert van miért! Életét adta érted!

„Ó, jöjj, megváltó Jézusom, / A szívem néked megnyitom. / Tevéled tér be gazdagon / Az élet és az irgalom. / Szentlelked által járj velünk, / Míg hozzád mennybe érkezzünk, / S ott mondunk majd neked Dicsőítő éneket!” (473/5)

A Romániai Evangélikus-Lutheránus Egyház nevében áldott karácsonyi ünnepeket és békés, boldog új esztendőt kívánunk!

» KOSZTA ISTVÁN

evangélikus-lutheránus püspök-helyettes

(A pástorlevelek szerkesztett, rövidített változatát közöljük).